

בית משפט לעניינים מנהליים בתל אביב - יפו

עמ"נ 14493-10-25 חבה ואח' נ' שר הפנים ואח'

19 אוקטובר 2025

לפני כבוד השופט עודד מאור

1. אסתר חבה
2. דינג קסיואו
ע"י ב"כ עו"ד י' כרמלי

המערערים

נגד

שר הפנים
רשות האוכלוסין וההגירה
מנהל האוכלוסין – סניף תל אביב

המשיבים

פסק דין

כללי

מונח לפניי ערעור על החלטתו הסופית מיום 30.9.25 של בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב – 1952 בערר (ת"א) 2590-25 שניתנה על ידי הדיין, מר שלומי ויזן במסגרתה נדון ערר שהוגש על החלטת הרשות לסרב לבקשת המערער להסדרת מעמדו בישראל מכח חיים משותפים עם המערערת (להלן: "הבקשה").

בקשת המערערים לפתיחת הליך לפי נוהל 5.2.2009 "טיפול במעמד לבני זוג של ישראלים, לרבות בני אותו מין" (להלן: "נוהל הזוגיות") לא טופלה על ידי הרשות וזאת לאור הוראת נוהל 1.6.0001 "טיפול בבקשות ובעררים על החלטות לשכות ומטה רשות האוכלוסין וההגירה" (להלן: "נוהל הבקשות הכללי") הקובעת שככלל לא תטופל בקשה אלא לאחר צאתו של האזרח הזר מישראל, אם ניתן בעניינו פסק דין המורה אותו לצאת מישראל.

בעניינו של המערער ניתן בעבר פסק דין המורה אותו לצאת מישראל עד ליום 31.12.24 אולם הוא לא ציית לו, ועל כן דחתה הרשות את הדיון בבקשה לפי נוהל הזוגיות, לאור האמור בנוהל הבקשות הכללי, וזאת עד לאחר צאתו מהארץ. ערר שהוגש על החלטת הרשות נדחה, כאמור, על ידי בית הדין לעררים ועל כך הוגש הערעור שלפניי.

בית משפט לעניינים מנהליים בתל אביב - יפו

עמ"נ 14493-10-25 חבה ואח' נ' שר הפנים ואח'

19 אוקטובר 2025

לפני כבוד השופט עודד מאור

טענות המערערים

לשיטת המערערים לא היה מקום שלא לטפל בבקשה, אלא יש להקדים בחינת כנות הקשר, כאמור לאור בפסק הדין שניתן בבית המשפט המחוזי בתל אביב בשבתו כבית משפט לערעורים מנהליים בתיק עמ"נ 28493-07-23 **בן עמנואל קובו נ' רשות האוכלוסין וההגירה** (22.9.24), שם נקבע שעל הרשות היה לבצע בדיקת כנות הקשר בין בני הזוג, גם במקרה בו ניתן פסק דין מחייב את הבן הזוג הזר לצאת מהארץ.

להשלמת הדברים יצויין שהמערערים מפנים להחלטת בית המשפט העליון שניתנה במסגרת בקשת רשות הערעור שהוגשה על פסק הדין הנ"ל (בר"מ 2433-12-24 **רשות האוכלוסין וההגירה נ' בן עמנואל קובו** (23.6.25) (להלן: "**עניין קובו**"), ממנה הם ביקשו להסיק שבית המשפט העליון אישר את פסק דינו של בית המשפט המחוזי על קביעותיו.

על מנת שיועמדו הדברים על דיוקם, ועל מנת להסיר אבן נגף יצויין שבקשת רשות ערעור שהוגשה על פסק דינו של בית המשפט המחוזי הנ"ל נדחתה על ידי בית המשפט העליון וזאת בהעדר שאלה עקרונית החורגת מהעניין, מה שגם שבית המשפט העליון ציין שבית המשפט המחוזי לא קבע כלל קביעה עקרונית ביחס לסוגייה הנטענת. עוד ייאמר שנסיבותיהם האישיות של בני הזוג בעניין קובו והעניין היו שונות באופן מהותי מהמקרה שלפנינו, ועניינו של פסק הדין הוא במקרה הפרטי המיוחד שעמד לפני בית המשפט, ועל כן ברי שהחלטה בעניין קובו מתייחס לאותו עניין ולא ניתן לקרוא בה את מה שנעדר ממנה.

עוד טענו המערערים במסגרת הערעור כי בית הדין לעררים דחה את הבקשה בטענות סף שונות, שלא היה זה מקום להידרש אליהן אלא אך ורק לבחון את סבירות החלטת הרשות, שלא נדרשה לטענות סף כלל.

לשיטת המערערים – היה העל המערערים לבחון את כנות הקשר, ומשלא נעשה כן, ולו באופן ראשוני, הדבר אינו עולה בקנה אחד עם פסקי הדין שיצאו מלפני בית המשפט העליון, בבג"ץ 3648/97 **סטמקה נ' שר הפנים**, פ"ד נ"ג(2) 728 (1999) ובע"מ 4614/05 **מדינת ישראל נ' אורן**, פ"ד סא (1) 211 (2006) שניתן לאחריו, שקבעו שאין להתנות יציאתו של השובה הזר הבלתי חוקי בישראל טרם דיון בבקשת הזוגיות של

בית משפט לעניינים מנהליים בתל אביב - יפו

עמ"נ 14493-10-25 חבה ואח' נ' שר הפנים ואח'

19 אוקטובר 2025

לפני כבוד השופט עודד מאור

בני הזוג, מה גם שלשיטתם – הוראת נוהל הזוגיות אינן מתייחסות למצב בו ניתן פסק דין כנגד האזרח הזר המחייבו לצאת מהארץ, ועל כן לשיטת המערערים, החלטת הרשות שלא דנה, לכל הפחות באופן ראשוני בשאלת כנות הקשר, היא בלתי סבירה, ופוגעת הזכויות היסוד שלהם לנהל חיי משפחה.

על החלטת הרשות הוגש ערר לבית הדין לעררים.

בית הדין לעררים דחה את הערר בהחלטה סופית מנומקת, כאשר ציין שהיה מקום לסלקו על הסף בהעדר כל עילה, וכן בהתנהלות חסרת ניקיון כפיים של המערער.

בית הדין לעררים ציין בהחלטתו הסופית כי גם אם ניתן לקבל את הטענה שהחלטה בעניין קובו מכירה בחובה לבחון בקשות אמתיות בתום לב מכח נוהל הזוגיות, "הרי שחובה זו פועלת בתוך המסגרת של דיני ההגירה, תנאי הסף והפעלת שיקול הדעת המנהלי ואשר אינה חלה כאשר מתקיים חוסר ניקיון כפיים מובהק ואי עמידה בתנאי סף פורמליים ומהותיים", ועל כן המערערים אינם יכולים להבנות מפסיקה זו, ודחה את הערר.

בית הדין לעררים ציין כי המערער, נשוי במדינת מוצאו ואב לבת בגירה, רשום כנשוי במדינתו, ולא צורפה כל אינדיקציה לסיום קשר הנישואין הנ"ל, ובמצב דברים זה, לא ניתן לפתוח בבקשה מכח נוהל הזוגיות, ועל כן, אין כל טעם והצדקה לעריכה ראיון כנות קשר וזאת בהעדר תנאי סף כי המערער, אכן כשיר אישית לזוגיות מוסדית.

עוד ציין בית הדין לעררים שהמערער נכנס לישראל ברישיון עבודה בענף הבניין בשנת 2008, ולאחר שרישיונו פקע בחודש פברואר 2021, שוהה הוא בישראל מאז ללא אשרה כדון, הגיש בקשות שונות להסדרת מעמדו בישראל:

כך, הגיש בקשה הומניטרית בחודש דצמבר 2021 – שנדחתה;

הגיש בקשת מקלט בינואר 2022 בטענה שהוא הומוסקסואל וחושש מרדיפה במדינתו בשל נטייתו החד מינית; לאחר שזו נדחתה הגיש בקשת מקלט נוספת בחודש פברואר 2024 בטענה כי המיר את דתו לנצרות וכי קיים חשש לרדיפה דתית במדינתו. גם בקשה זו נדחתה.

בית משפט לעניינים מנהליים בתל אביב - יפו

עמ"נ 14493-10-25 חבה ואח' נ' שר הפנים ואח'

19 אוקטובר 2025

לפני כבוד השופט עודד מאור

1 בית הדין לעררים סבר שבשים לב לכך שלא התקיימו תנאי סף ולאור העובדה
2 שהמערער הגיש בקשות להסדרת מעמדו בישראל בעילות "שונות ורחוקות זו מזו..
3 השילוב בין גרסאות אלה, בעיתוי ובנסיבות שתוארו, יוצר קושי מהותי באמינות
4 הטענות ובתום לבו של העורר". בית הדין סבר שקיים בענייננו חשש ממשי לשימוש
5 ציני לרעה בנהלי הרשות. "גם אם אצא מנקודת הנחה מרחיבה ביחס לחובת בחינת
6 בקשות זוגיות, הנסיבות דנן אינן מצדיקות את החלת עניין בן קובו", קבע בית הדין
7 לעררים.

8 על החלטה סופית זו הוגש הערעור שלפני.

9
10 כאמור, עיקר טענות המערערים הוא כי אי בחינת כנות הקשר בשלב ראשון פוגעת
11 בזכותם לחיי משפחה, ובכך נפל פגם בהליך המנהלי שלא אפשר להם להוכיח את
12 זוגיותם (ראו סעיף 46 להודעת הערעור). המערערים עוד טענו שהן הרשות והן בית
13 הדין לעררים התעלמו מהתשתית המנהלית שהציגו המערערים ממנה ניתן ללמוד על
14 מערכת יחסים ממושכת וקרובה, על ניהול משק בית משותף, על קרבה ואהבה (ראו
15 סעיף 54 להודעת הערעור), ופגמים אלו מעידים "על זלזול במערערים והתעמרות
16 מכוונת שמטרתה להחליש את רוחם של המערערים ולרפות את ידם למען יתייאשו
17 מההליך וימשכו בקשתם... המשיבים כשלו בבחינתה של בקשת המערערים באופן
18 ענייני, שיטתי ואחראי, בלב פתוח תוך התחשבות במכלול הנתונים הרלוונטיים
19 ונתפס אל סטריאוטיפיזציה שהפכה את הבחינה של בקשת המערערים
20 לסלקטיבית, עיוורת ומוטה" (ראו סעיפים 55 ו-56 להודעת הערעור).

21
22 עוד נטען שהחלטת הרשות "לגרש את המערער" פוגעת פגיעה קשה בזכותו היסודית
23 לנהל חיי משפחה ועבודה יציבים ולהקים את ביתו בישראל, וכי היא בניגוד להחלטת
24 בית המשפט העליון בעניין קובו.

דיון והכרעה

25
26
27 לאחר שעיינתי בטענות המערערים כמו גם בכלל החומר שהונח לפניי על ידם הגעתי
28 למסקנה שיש לדחות את הערעור בלא צורך בתשובה, זאת בהתאם לסמכותי מכוח

בית משפט לעניינים מנהליים בתל אביב - יפו

עמ"נ 25-10-14493 חבה ואח' נ' שר הפנים ואח'

19 אוקטובר 2025

לפני כבוד השופט עודד מאור

1 סעיף 138(א)(1) לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018, החל על הליך זה מכוח
2 סעיף 28 לתקנות בתי משפט לעניינים מנהליים (סדרי דין), תשס"א-2000.
3
4 המערערת היא אזרחית ישראל ילידת 1963, והמערער הוא אזרח סין יליד 1974. נטען
5 שהכירו אחד את השנייה בדצמבר 2023, ומאז חודש אוקטובר 2024 עברו להתגורר
6 יחד, ועל כן הגישו את הבקשה מכח נוהל הזוגיות.
7 כאמור - הרשות לא טיפלה בבקשה אף לא באמצעות בחינה ראשונית לכנות הקשר
8 בין המערערים, וזאת מאחר שניתן בעבר פסק דין המורה למערער לצאת מהארץ,
9 וזהו תנאי לטיפול בבקשה. החלטת הרשות נטועה בנהליה הפנימיים.
10 אינני סבור שהחלטת הרשות אינה סבירה, וכזו שאינה עולה בקנה אחד עם הוראות
11 פסיקת בית המשפט העליון.
12
13 מושכלות יסוד נזכיר; לשר הפנים סמכות רחבה להעניק אשרות ורשיונות ישיבה
14 בישראל למי שאינם ישראלים. הסמכות מעוגנת בחוק הכניסה לישראל, התשי"ב –
15 1992, והמדובר בשיקול דעת רחב ביותר הנגזר מעיקרון הריבונות של המדינה (ראו
16 למשל: בר"מ 8707/19 טינה לופז נ' רשות האוכלוסין וההגירה (15.10.20)).
17
18 סמכות זו נתונה לביקורת שיפוטית ככל רשות מנהלית אחרת (ע"א 9656/08 מדינת
19 ישראל נ' סעידי (15.12.11), והדברים נכונים בפרט בכל הנוגע לסמכות ההרחקה
20 מישראל (עע"מ 8101/15 צגטה נ' שר הפנים (28.8.17)).
21
22 אכן, פסקי הדין בעניין סטמקה ובעניין אורן עסקו במדיניות משרד הפנים שדרשה
23 מאזרחים זרים השוהים בישראל שלא כדין, ומבקשים להסדיר את מעמדם מכוח
24 קשר זוגי (נישואין או ידועים בציבור) עם אזרח ישראלי, לצאת מהארץ כתנאי לבחינת
25 בקשתם. בית המשפט העליון קבע כי דרישה גורפת זו אינה מידתית ופסולה, אך
26 הותיר פתח לדרישת יציאה במקרים פרטניים שבהם קיים חשש ממשי לכנות הקשר.
27 אולם ענייננו אנו הוא, מקום בו ניתן פסק דין מפורש המחייב את המערער, שהוא
28 שוהה שלא כדין בישראל, לצאת מהארץ, אולם הוא לא קיים אותו.

בית משפט לעניינים מנהליים בתל אביב - יפו

עמ"נ 14493-10-25 חבה ואח' נ' שר הפנים ואח'

19 אוקטובר 2025

לפני כבוד השופט עודד מאור

1 היינו – בשונה מהמקרים שנדונו בעניין סטמקה ואורן, שם דובר על מקרים של בני
2 זוג בהם האזרח הזר שהה בישראל שלא כדין אולם לא ננקטו נגדו הליכי אכיפה ואין
3 פסק דין המחייבו לצאת מהארץ, ובמקרים כאלה נקבע שיש לבחון את כנות הקשר.
4 עם זאת – שונה המקרה שלפני באופן מהותי ונסיבותיו שונות, וזאת מאחר שניתן
5 פסק דין בעניינו של המערער המחייבו לצאת מהארץ.

6

7 המערער לא מתייחס כלל – שלא לומר מתעלם - לעובדה הפשוטה שניתן כנגדו פסק
8 דין המחייבו לצאת מהארץ. למצער היה מצופה כי היה מתייחס לכך, ויסביר מדוע
9 לאורך השנים לא קיים את פסק הדין, ומדוע על אף שניתן פסק הדין בעניינו והוא
10 התעלם ממנו, הנסיבות כיום הן כה חריגות המצדיקות להדרש לבקשה החדשה.

11

12 מהאמור בהחלטה הסופית נלמד שמאז שפקע רישיון הישיבה של המערער בישראל
13 בחודש פברואר 2021 הוא מגיש בקשות שונות על מנת להסדיר את מעמדו בישראל
14 בכל דרך אפשרית, תוך שלכל הפחות אחת מהן, זו מינואר 2022 בה טען כי עקב היותו
15 הומוסקסואל הוא חושש מרדיפה בשל נטייתו המינית, על פני הדברים אינה עולה
16 בקנה אחד עם הבקשה החדשה אותה הוא מגיש עתה עם המערערת, או למצער
17 המצדיקה הסבר מתאים, וזה לא ניתן ולו ברמז.

18

19 **"יהיו מקרים, כך יש להניח, שבהם פיקציית הנישואין תצוץ ותיראה לכול במלוא**
20 **כיעורה, גם בלא חקירה ודרישה מעמיקות... במקרים מעין אלה... לא נראה כל**
21 **מניעה אם בן הזוג הזר יתבקש לעזוב את הארץ לאלתר עד לבדיקה נוספת של**
22 **הנישואין (אם יהיה כלל צורך בבדיקה כזו).."** אמר בית המשפט העליון בפסק הדין
23 בעניין סטמקה. במקרה שלפנינו המערערים לא מתייחסים לסתירה המובנית בכל
24 הנוגע לשתי בקשות אלו שהן "רחוקות זו מזו" כלשון בית הדין לעררים. המערער לא
25 מתייחס לעניין זה כלל בערעורו ולא טען כי נתן הסבר בכל הנוגע לסתירה זו במסמכי
26 הבקשה.

27

בית משפט לעניינים מנהליים בתל אביב - יפו

עמ"נ 14493-10-25 חבה ואח' נ' שר הפנים ואח'

19 אוקטובר 2025

לפני כבוד השופט עודד מאור

1 אינני סבור שיש מקום להתעלם מהתנהלות זו של המערער, שככל הנראה ראה כי
2 טוב, ומצא כי מדינת ישראל תשמש לו לבית, ולכאורה מבחינתו המטרה מקדשת את
3 האמצעים, הוא לא עזב את הארץ על אף פסק הדין שניתן נגדו, ועשה דין לעצמו.

4 **"החובה לקיים פסק דין אינה עניין של בחירה. מדובר במרכיב הכרחי של שלטון**
5 **החוק אליו כפופים הכל כחלק מערכיה של מדינת ישראל כמדינה יהודית**
6 **ודמוקרטית"** (בג"ץ 9949/08 מרים חסן עבד אלקרים חמאד נ' שר
7 הביטחון (14.11.2016)).

8
9 אי כיבוד פסק דין הוא גילוי חמור של פגיעה בשלטון החוק (בג"ץ 4805/07 המרכז
10 לפלורליזם יהודי – התנועה ליהדות מתקדמת בישראל נ' משרד החינוך (27.7.08)).
11 ואין להשלים עם בחירה אם לקיים פסק דין או להתעלם ממנו, על מנת שלא נמצא
12 נותנים ידינו לתרבות של אנרכיה.

13
14 במצב דברים זה, החלטתה של הרשות סבירה ואין להתערב בה.

15
16 כך או כך, גם בלא להידרש לחוסר תום לבו המערער, הרי החלטת הרשות שלא לטפל
17 בבקשתו עד לאחר שיצא מהארץ, סבירה ואף עולה בקנה אחד עם הוראות נוהל
18 הזוגיות עצמם בהם נאמר כך:

19 **"במידה והוגשה בקשה לפי נוהל זה למעמד עבור מוזמן השווה בישראל שלא כדין,**
20 **לא יורחק המוזמן עד קבלת החלטה בבקשה ובלבד שהבקשה הוגשה (לרבות הגשת**
21 **כל המסמכים) טרם ננקטו נגד המבקש הליכי אכיפה"** (ההדגשה במקור – ע"מ').

22 האמור בנוהל זה אימץ את ההלכה בעניין סטמקה.

23
24 אולם בענייננו ניתן פסק דין המורה למערער לצאת מהארץ. **פסק הדין הוא סופו של**
25 **הליך האכיפה ליציאת המערער מהארץ.**

26 לאחר שניתן פסק דין (אכיפה) ניתן לפעול לממש אותו באמצעות ביצוע הליכי הרחקה
27 מהארץ של העובד הזר, ומכאן – משניתן כבר פסק דין כנגד אזרח זר המחייב אותו
28 לצאת מהארץ, קמה לו החובה לציית לו.

בית משפט לעניינים מנהליים בתל אביב - יפו

עמ"נ 14493-10-25 חבה ואח' נ' שר הפנים ואח'

19 אוקטובר 2025

לפני כבוד השופט עודד מאור

1 פסקי דין יש לכבד ולקיימם כלשונם ובמועדם. המערער נשאר בישראל שלא כדין,
2 ובצדק עמדה הרשות על כך שיכבד את פסק הדין ולאחר שייצא מהארץ תתברר
3 הבקשה.

4

5 לא זו אף זו; גם לפי נוהל בקשות הכללי נקבע שמבקש שהגיש בעבר בקשה והתקבל
6 בעניינו פסק דין הדורש את יציאתו מישראל, לא תטופל בקשתו אלא לאחר יציאתו
7 אינו סותר את ההוראה כאמור לפי נוהל הזוגיות.

8

9 אודה שלא מצאתי כל סתירה בין הוראות נוהל הזוגיות לבין נוהל הבקשות הכללי,
10 אולם גם אם קיים ספק פרשני בין שתי הוראות נוהל אלה, אזי בית המשפט העליון
11 בעניין קובו הציע שהרשות תבהיר את היחס כאמור, וזאת מבלי שהביע עמדה לגופם
12 של דברים.

13

14 לשיטתי – בהוראת נוהל הזוגיות – די בהליכי אכיפה מנהליים שננקטו על ידי הרשות
15 או בית הדין לעררים על מנת שאחריהם שלא לדון בבקשת האזרח הזר אלא לאחר
16 צאתו מהארץ;

17 ועל פי הוראת הנוהל הכללי – עמידה על צאתו של האזרח הזר טרם בירור הבקשה
18 החדשה היא רק בכפוף לכך שניתן **פסק דין** כנגד אותו נתין זר. פסק דין, הכוונה לכזה
19 שיצא מלפני בית משפט לעניינים מנהליים או בית המשפט העליון, כמובן.

20 בהקשר זה יצוין במאמר מוסגר ובשולי הדברים, שבעבר נהג בטעות בית הדין לעררים
21 להכתיר את החלטותיו הסופיות כ"**פסק דין**", אולם הוראות החוק קובעות כי
22 סמכותו היא ליתן החלטות או החלטות סופיות בלבד (ראו עמ"נ 18237-03-25 **חדד**
23 **נ' משרד הפנים** (17.3.2025); עמ"נ 35706-03-25 **חדד נ' רשות האוכלוסין וההגירה**
24 (17.3.2025); עמ"נ 63356-05-25 **נידרהופר נ' רשות האוכלוסין וההגירה**
25 (19.6.2025)).

26

27 אם כך, גם הוראות הנהלים מחדדות את השוני בין הליכי אכיפה מנהליים לפסקי דין
28 (שיכולים להנתן רק על ידי בית משפט), וגם בשל כך אין קושי פרשני להבנת הוראות

בית משפט לעניינים מנהליים בתל אביב - יפו

עמ"נ 14493-10-25 חבה ואח' נ' שר הפנים ואח'

19 אוקטובר 2025

לפני כבוד השופט עודד מאור

הנוהל. ככל שהרשות סבורה שיש לכלול בנוהל הבקשות הכללי גם החלטות סופיות, עליה לציין זאת במפורש.

על הזכות לחיי משפחה

בכל הנוגע לטענת המערער כי קיימת לו זכות לחיי משפחה, יש לומר באופן ברור - כך היא. אין לומר אחרת. לא ניתן לומר אחרת. המדובר בזכות יסוד. הזכות לנישואין ולחיי משפחה נתונה לכל אדם באשר הוא.

בכבוד הראוי, אין למערער, שהוא אזרח זר, זכות קנויה להקים משפחה דווקא בישראל. מול חובתו של המערער לציית לפסק דין שניתן כנגדו אל מול זכותו לזוגיות בישראל עם אזרח או אזרחית ישראלית, גוברת החובה לשמור על שלטון החוק. לאחר שייצא מהארץ, תבחן הבקשה לעיצומה, ובמידה כי המדובר בקשר כן אמיתי, יקבל אשרת כניסה מתאימה לישראל.

יש לנהוג במשנה זהירות במתן מעמד לבן זוג מכוח חיים משותפים ואין למערער זכות לקבל מעמד בישראל. אמנם יש לאפשר למערער, שהיא אזרחית ישראלית, לממש את זכותה להתגורר בישראל עם בן זוגה כאן בארץ, עם זאת אין המדובר בזכות מוחלטת ויש לאזנה מול אינטרסים אחרים בהן האינטרס הלגיטימי של המדינה למנוע ניצול לרעה של התאזרחות מטעמים אופורטוניסטיים (ראו למשל בג"ץ 4156/01 דימיטרוב נ' משרד הפנים, פ"ד נו (6) 289 (2002)), ובנסיבות אלה בהן מוגשות בקשות שאינן מתיישבות האחת עם השנייה, הדבר מעורר חשש כבד כי המדובר בניצול ציני של ההליכים, והיה על המערער להסיר עננה שחורה זו, וזאת עוד טרם תבחן הבקשה לעיצומה, מה גם שלא הובא כל טעם מדוע המערער לא יחזור לארץ מוצאו ומשם תתברר הבקשה, ולאחר שיקיים את ההחלטות השיפוטיות שניתנו בעניינו, יוכל לשוב ולפנות בבקשה מתאימה (ראו ע"מ 259/22 Oleksii khotynets נ' מדינת ישראל (17.1.2022)).

בית משפט לעניינים מנהליים בתל אביב - יפו

עמ"נ 14493-10-25 חבה ואח' נ' שר הפנים ואח'

19 אוקטובר 2025

לפני כבוד השופט עודד מאור

1 קיום החלטת הרשות, וקיום פסק הדין המורה על צאתו של המערער מהארץ, לא
2 יגרום נזק בלתי הפיך ולא יסתום את הגולל על הבקשה, ומכל האמור ובנסיבות אלה
3 אין מקום להתערב בהחלטת הרשות או בהחלטתו הסופית של בית הדין לעררים.
4

סיכום

5 הערעור נדחה.
6
7 לפנים משורת הדין, ואך בשל העובדה שלא התבקשה תשובה – אינני עושה צו
8 להוצאות.
9 ככל שהופקד ערבון, יושב למערערים באמצעות בא כוחם.
10

11 ניתן היום, כ"ז תשרי תשפ"ו, 19 אוקטובר 2025, בהעדר הצדדים.
12

עודד מאור, שופט

13
14
15
16